

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treizeci și una după Rusalii

Miercuri, 6 decembrie: *Sfântul Ierarh Nicolae, al Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni*

Evangelhia din sărbătoarea Sf. Ier. Nicolae – Comentarii Patristice

Săltați acum popoare bătând din palme cu tărie și primiți pe Sfântul cel vestit între Sfinți, pe Nicolae, pe primitorul cel călduros al tuturor celor ce i se roagă și pârğa cea dumnezeiască a tuturor preoților; pe cel care în vremurile din urmă a bineplăcut lui Dumnezeu.

Din Paraclisul Sf. Ier. Nicolae

(In. 10, 9) *Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.* Hristos este ușa Tatălui prin care Avraam și Isaac, Iacov și profeții, apostolii și Biserica întreagă au intrat. Toți aceștia intră în unitatea lui Dumnezeu. (Sfântul Ignatie de Antiohia, *Epistola către Filadelfieni* 9, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 9) *Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.* El este Calea, pentru că El ne conduce către Sine. El este Ușa care ne lasă înăuntru, Păstorul care ne face să ne sălășluim la pășunile cele verzi (Ps. 22, 2), aducându-ne lângă apa odihnei și conducându-ne acolo. El ne păzește pe noi de animalele cele sălbatice, întoarce pe cei greșiți, aduce înapoi pe cei care sunt pierduți, și unește ceea ce era sfărâmat. El păzește pe cei puternici și îi aduce pe ei împreună în țărcul de dincolo, cu cuvintele cunoașterii păstorești. (Sfântul Grigorie de Nazianz, *Despre Fiul, Cuvântări Teologice*, 4 (30).21, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton) (continuare în p. 3-4)

Evangelhia Duminicii

Ev. Luca 18, 35-43

În vremea aceea, pe când Se apropia Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă drum, cerșind. Și, auzind el mulțimea care trecea, întreba ce se întâmplă. Și i-au spus că trece Iisus Nazarineanul. Atunci el a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă! Și cei care mergeau înainte îl certau ca să tacă, dar el cu mult mai mult striga: Fiule al lui David, miluiește-mă! Deci, oprindu-Se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; și apropiindu-se, l-a întrebat: Ce vorești să-ți fac? Iar el a spus: Doamne, să văd! Și Iisus i-a zis: Vezi! Credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și mergea după El, slăvind pe Dumnezeu. Iar tot poporul care văzuse a dat laudă lui Dumnezeu.

ÎN DATA DE 5 DECEMBRIE SE ÎMPLINESC
26 ANI DE CÂND PĂRINTELE
MIHAI MĂRGINEANU
A DEVENIT PAROH
LA BISERICA TOMA COZMA

Cu prilejul zilei Sfântului Nicolae, tuturor celor care își serbează ziua onomastică, cinstind pe sfântul lor ocrotitor, le dorim sănătate, pace, bucurii, daruri multe de la Bunul Dumnezeu și mai presus de toate mântuire.

Ziua de 5 decembrie prilejuiește pentru Părintele nostru Mihai Mărgineanu, un frumos popas aniversar la împlinirea a 26 de ani de slujire ca paroh la biserica Toma Cozma. **Îi dorim mulți și vrednici ani de slujire !**

PELERINAJ - EGIPTUL CREȘTIN

O zi cu Sfânta Ecaterina și Sfântul Mina

După o seară frumoasă petrecută la hotelul „Eastern” din Alexandria, de unde am putut admira eclipsa de lună, duminică dimineața așa cum face orice creștin, am pornit din zori să participăm la Sfânta Liturghie la Mănăstirea Sfântul Sava cel Sfintit. În altarul acestei sfinte biserici, a fost hirotonit preot, la sfârșitul secolului al XIX-lea, Sfântul Ierarh Nectarie de Eghina. În această biserică, Catedrală a Patriarhiei Ortodoxe a Alexandriei și a întregii Africi, grupul nostru de pelerini a avut marea bucurie de a

participa la Sfânta Liturghie, oficiată de însuși Preafericitul Părinte Patriarh Teodor al II-lea, care a adresat invitație și părintelui nostru Mihai Mărgineanu, împreună cu părintele Virgil Morărescu, să facă parte din soborul de slujitori.

Consider bucuria liturgică și binecuvântarea patriarhală pe care le-am primit, o minune a Sfintei Ecaterina, a cărei icoană făcătoare de minuni se află în această

Catedrală. Astfel, deși vizita și slujba nu fuseseră prevăzute în programul pelerinajului, iar probabilitatea de a întâlni pe Patriarh la Sfânta Liturghie era foarte redusă, totuși Dumnezeu, pentru mijlocirile Sfintei Ocrotitoare a parohiei noastre, ne-a ajutat să trăim momente liturgice emoționante, rostind rugăciuni și cântări în limba română.

La finalul slujbei, ne-am închinat și în cele două Paraclise, unul dedicat Sf. Nectarie și unul dedicat Sf. Nechifor Leprosul. De asemenea, ne-am închinat la moaștele

mai multor sfinți: Sf. Apostol și Evanghelist Marcu, Sf. Nectarie, Sf. Haralambie, Sf. Nechifor Leprosul, Sf. Gavril Crimodolis, Sf. Dionisie de Olimp și alți Sfinți alexandrini, dar și la piatra de marmură, locul martirului Sfintei Mucenice Ecaterina.

Am fost invitați apoi la un mic protocol, oferit de Patriarhul Teodor, care a mișcat candelabrul mare, gest prin care a subliniat bucuria de a fi împreună. Am răspuns cu drag cererii Preafericitului Sale și am cântat imne religioase în limba română. Ne-am fotografiat apoi cu toții

și am admirat cel mai mare clopot de cupru care cântărește 3 tone și are înălțimea de 2 metri.

Al doilea obiectiv în programul zilei a fost Catedrala Sf. Apostol Marcu a creștinilor copti, unde ne-am închinat în Paraclisul în care se afla degetul Sf. Marcu, iar apoi am coborât la mormântul Sf. Marcu, unde se află capul acestui sfânt apostol, moaștele martirilor din El Fayoum și ale altor 15 episcopi.

Am plecat apoi într-un scurt tur al orașului Alexandria, cel de-al doilea mare oraș al Egiptului cu o populație de 4,5 milioane de locuitori, oraș întemeiat de Alexandru cel Mare în jurul anului 332 îH și care se întinde pe circa 32 kilometri de-a lungul costei Marii Mediterane, cuprinzând și locul de vărsare a brațului vestic, component al deltei Nilului.

Despre istoria și curiozitățile acestui oraș, s-ar putea scrie o întreagă carte. Ne-am oprit la locul faimosului Far din Alexandria, considerat una din cele șapte minuni ale lumii antice, care, din păcate s-a prăbușit în urma unui cutremur. Pe acest loc se află acum Fortăreața sau Citadela Qaitbay, construită din pietrele vechiului far în anul 1477 în timpul sultanului Al-Ashraf Sayf al-din Qa'it Bay. De asemenea, am putut admira și Biblioteca din Alexandria, construită pe vechiul amplasament al celei antice. Ghidul nostru ne-a oferit un „bonus” și am vizitat și una din cele mai frumoase edificii musulmane din Alexandria: Moscheea dedicată lui Al-Mursi Abdul Abbas (1219-1287). A fost construită în secolul al 17-lea și în prezent este loc de pelerinaj pentru musulmanii din toata lumea.

Am părăsit Alexandria, impresionați de amalgamul de vechi și nou, clădiri impunătoare, dar și grupuri înghesuite de blocuri, palmieri, tarabe, tuk-tuk-uri și oameni modești, într-o aglomerație amețitoare.

Ne-am îndreptat spre mănăstirea Sfântul Mina. La 45 km de Alexandria, aproape de orașul de marmură Abu Mena, unde Papa Chiril al VI-lea al Alexandriei a construit una din cele mai faimoase mănăstiri ale Egiptului, unde viețuiesc în jur de 100 călugări, care slujesc Sfânta

Liturghie de 3 ori pe zi (ora 6, 8 și 10). În incinta Mănăstirii există mai multe biserici, dar ai impresia că e un oraș de biserici, datorită faptului că și clădirile în care trăiesc viețuitorii, precum și cele în care sunt găzduiți oaspeții, au turnuri ca și bisericile. Am putut admira și icoane ale Sfântului Mina alături de două cămile, care simbolizează smerenia, dar aduc aminte și de episodul când acestea au refuzat să meargă mai departe, contribuind astfel la alegerea acestui loc binecuvântat pentru întemeierea mănăstirii.

În această mănăstire ne-am închinat la moaștele Sfântului Mina și ale papei Chiril și am mulțumit Sfântului că am ajuns și la El acasă, dar și pentru tot ajutorul primit. Am achiziționat de aici iconite, cruciulițe și mici obiecte religioase de la magazinele din cadrul mănăstirii, apoi ne-am întors la autocar pentru a ajunge din nou la hotelul „Oasis” din Cairo, care devenise un fel de „oază” a noastră. Bucură-te Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Mirela Gotcu (Foto: Dan Gotcu)

Evanghelia din sârbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae – Comentarii Patristice

(In. 10, 9) *Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.*

Aici este ca și cum Iisus ar fi spus: Ei vor fi sănătoși și în siguranță, adică ei vor rămâne în mine și nimeni nu-i va scoate afară. Aceasta este în referință cu apostolii care au intrat și au ieșit cu îndrăzneală ca și cum ei ar fi devenit stăpânii întregii lumi. Nimeni nu i-a putut întoarce de la Impărăția lor. Dar prin *pășune*, Iisus vrea să ne arate locul hrănirii și al adăpării oilor, dar și puterea și stăpânirea Sa.

(Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilii la Evanghelia după Ioan 59.3*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 9) *Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.*

Unde îți paști tu oile, o Bunule Păstor, care ai grijă de toată turma pe umerii Tăi? Căci mielul pe care l-ai ridicat, este întregul neam omenesc, pe care l-ai suit pe umerii Tăi. Arată-mi locul pășunii, fă-mi cunoscute apele odihnei, du-mă la iarba cea bună, cheamă-mă pe nume pentru ca eu, oia Ta, să-Ti aud vocea și chemarea Ta să fie darul vieții veșnice... *Arată-mi deci spune ea unde paști* (Cânt. Cânt. 1, 6), pentru ca să găsec pășunea mântuirii și să fiu umplut cu hrana cerurilor pe care toți oamenii trebuie să o mănânce dacă vor să intre în Viață.

(Sfântul Grigorie de Nyssa, *Omilii la Cântarea Cântărilor 2*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 10) *Furul nu vine decât ca să fure și să junghie și să piardă. Eu am venit ca viață să aibă și din belșug să aibă.*

Deci, El a spus: *am venit ca ei să aibă viață*, adică credința care lucrează prin iubire (Gal. 5, 6). Prin această credință ei intră în staul ca să fie vii, căci dreptii prin credință vor fi vii (Rom. 1, 17).

Și cei care rabdă până la sfârșit nu vor avea numai viață, ci vor avea viață din destul, căci ei trec prin aceeași ușă, care este credința în Hristos.

Căci ca și adevărați credincioși ei mor, și ei vor avea viață din destul când vor veni la locul unde Păstorul a venit înaintea lor – un loc unde nu vor mai muri niciodată. Deși nu este nevoie de pășune aici în staul, căci noi înțelegem cuvintele și *pășune vor afla* ca referindu-se la amândouă, aducă și la intrarea și la ieșirea lor – totuși numai acolo va fi adevărată pășune unde vor fi hrăniți cei care au flămânzit și însetat de dreptate (Mt 5, 6). Aceasta este pășunea care a fost găsită de cel care a auzit: *Astăzi vei fi cu Mine în rai* (Lc. 23, 43).

(Fericitul Augustin, *Tratate la Evanghelia după Ioan 45.15*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 11) *Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale.*

Deci după ce le-a arătat realitatea din aceste fapte El le-a spus lor: *Eu sunt Bunul Păstor*. Prin urmare, dacă eu lucrez împotriva furilor, nu numai că nu sunt Eu cauza distrugerii pentru cei care Mă ascultă, ci Eu îi invit la viața veșnică. Și deci Eu sunt Păstorul, pentru că Eu lucrez pentru binele oilor.

De vreme ce El afirmă acestea cu tărie, El dovedește cu argumente că este așa, pentru că El să nu apară că s-a caracterizat așa în van, ca Păstorul cel Bun.

Și astfel, cu intenția de a demonstra aceasta cu diferite argumente, ca și cu faptele însele, El spune: *Păstorul cel Bun își pune viața pentru oile Sale*.

Dacă, spune El, Bunul Păstor este cel care acceptă suferința pentru fiecare durere a oilor, pentru că Eu voi muri pentru mântuirea întregii lumi, mărturia despre Mine este dincolo de îndoială. *Eu sunt Păstorul cel Bun*.

Intr-adevăr, dacă furul ucide, dimpotrivă, nu numai că Eu nu ucid, ci și dăruiesc viață nouă bărbaților și femeilor după ce am luat moartea de deasupra lor. Prin urmare, în toate privințele, Eu sunt Păstorul cel Bun, conform acestor fapte.

(Teodor de Mopsuestia, *Comentariu la Ioan 4.10.10-11*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 11) *Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale.*

Mai mult decât atât, El a spus că Păstorul cel Bun intră prin Ușă. Dacă El este Ușa, cum poate El intra prin Sine Insuși? (Latper).

Așa cum El cunoaște pe Tatăl prin Sine și noi cunoaștem pe Tatăl prin El, tot așa El intra în staul prin Sine și noi intrăm prin El. Prin Hristos, noi, păstori avem o ușă de intrare la voi. Și de ce? Pentru că noi predicăm pe Hristos și deci intrăm prin Ușă. Dar Hristos îl predică pe Hristos pentru că El se predică pe Sine. Și astfel Păstorul intră prin Sine Insuși.

El este și Ușa către Tatăl, căci nu este cale de intrare către Tatăl decât prin El ... Și într-adevăr fraților și surorilor, pentru că El este Păstorul, el a îngăduit membrilor Săi să poarte slujirea de păstori.

Deopotrivă Petru și Pavel și toți ceilalți apostoli erau păstori: toți bunii episcopi sunt păstori. Insa niciunul dintre ei nu se numește pe sine Ușa.

(Fericitul Augustin, *Tratate la Evanghelia după Ioan 47.1, 3*,

traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 11) *Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale.*

El al cărui bunătate este propria sa Fire, și nu vreun dar neesențial, spune: *Eu sunt Păstorul cel Bun*. El adaugă caracterul bunătății Sale, pe care și noi trebuie să o imităm, spunând: *Păstorul cel Bun își pune viața pentru oile sale*.

El a făcut ceea ce a gândit. El a dat un exemplu a ceea ce a poruncit. Păstorul cel Bun și-a pus viața pentru oile Sale pentru a schimba Trupul și Sângele Lui în Taină pentru noi, și ca să hrănească pe oi Și-a dat propriul Său trup ca hrană.

Această cale pe care trebuie să o urmăm și noi de a disprețui moartea ne-a fost arătată, ca tiparul care trebuie să ne ducă acolo.

Primul lucru pe care trebuie să-l facem este să ne dăruim bunurile noastre exterioare acestor oi prin milă. Apoi, dacă este necesar, trebuie să ne dăruim și moartea noastră pentru aceste oi... Dacă cineva nu dăruiește lucrurile sale lumești pentru oi, cum va putea să-și pună viața pentru ele?

(Sfântul Grigorie cel Mare, *Patruzeci de omilii la Evanghelia 15*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 11) *Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale.*

De dragul turmei sale Păstorul a fost sacrificat ca și cum noi am fi niște oi. El nu a refuzat moartea și nu a nimicuit pe ucigașii Săi așa cum avea puterea să facă, căci Pătimirea nu i-a fost impusă cu forța. El și-a pus viața pentru oile Sale din propria lui voie liberă. *Putere am să o pun și putere am să o iau înapoi* spune El. Prin Pătimirea Sa el a făcut îndreptare din patimile noastre rele, prim moartea Sa El a vindecat moartea noastră, prin mormântul Lui el a jefuit mormântul nostru și prin piroanele care l-au străpuns trupul, a distrus temeliiile iadului.

Moartea a stăpânit până Hristos a murit. Mormântul a fost amar, temnița noastră a fost indestructibilă, până când Păstorul a coborât și a adus oilor Sale închise acolo bunele vestiri ale eliberării lor. Prezența Lui printre ele le-a dat făgăduința învierii lor și le-a chemat la o viață nouă, dincolo de mormânt. *Păstorul cel Bun își pune viața pentru oile Sale și astfel caută să câștige iubirea lor*.

(Vasile de Seleucia, *Omilia 26.2*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 12) *Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.*

De ce, un păstor ca acesta va fi alungat de la stână! Plata ținută pentru el până la vremea alungării sale va fi ținută pentru el ca și compensație! De fapt, pierderea Stăpânului ar trebui compensată din economiile păstorului (*citează apoi din Lc 8, 18 – n.tr.*).

(Tertulian, *Despre fuga în timp de prigoană 11*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 12) *Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.*

Există unii care iubesc proprietățile pământești mai mult decât oile și care nu merită numele de păstori. Ei sunt numiți năimiți și nu păstori pentru că ei nu păstoresc turma lui Hristos din iubire adâncă pentru oi, ci pentru răsplata temporară. Acele persoane sunt angajate să țină locul păstorului și nu caută să câștige sufletele păstoriților. Ei sunt răvnoțosi pentru avantaje pământești, se bucură în cinstea unei avansări, se hrănesc cu câștiguri vremelnice și se veselesc de cinstea oferită lor de alți oameni.

(Sfântul Grigorie cel Mare, *Patruzeci de omilii la Evanghelia 15*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 12) *Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.*

Ce este un năimit? Există unii în slujirea Bisericii, despre care Apostolul Pavel spune: *Cei care caută ale lor, nu cele care sunt ale lui Iisus Hristos* (Filip. 2, 21). Ce înseamnă că ei *caută ale lor*? Se referă la cei care nu-L iubesc liber pe Hristos, cei care nu caută pe Dumnezeu de dragul Lui. Înseamnă cei care caută avantaje temporare, care stau cu gura căscată la câștig, care jinduiesc după onoruri de la oameni. Când aceste lucruri sunt iubite de către un supraveghetor, și de aceea îl slujesc ei pe Dumnezeu, oricine face aceasta este un năimit, care nu poate fi numit printre fii. Căci despre aceștia spune Domnul iarăși: *Adevărat spun vouă, că și-au primit plata lor* (Mt. 6. 5). Ascultați ce spune Apostolul Pavel lui Timotei: *Dar mă încredințez Domnului Iisus să-l trimit pe Timotei repede la voi, pentru ca să fiu în bună mângâiere, aflând vești despre voi. Căci intru părtașia simțămintelor mele nu am pe nimeni care să se ngrijască de treburile voastre, căci toți caută ale lor, nu spre cele ale lui Iisus Hristos* (Filip. 2, 19-21).

(Fericitul Augustin, *Tratate la Evanghelia după Ioan 46.5*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(continuare în ultima pagină)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Evangelhia din sărbătoarea Sf. Ier. Nicolae – Comentarii Patristice

(In. 10, 12) *Iar cel plătit și cel care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.*

Există un alt lup care neîncetat, în fiecare zi, risipește mințile și nu trupurile. Acesta este duhul cel rău care rățacește atacând țărurile credincioșilor, căutând moartea sufletelor. Despre acest lup s-a spus: *Lupul răpește și risipește oile.* Lupul vine și năimitul fuge. Duhul cel rău sfășie mințile credincioșilor prin ispită, și cel care ține loc de păstor nu își asumă responsabilitatea. Sufletele pier și năimitul se bucură de avantaje pământestii.

Lupul răpește și risipește oile când atrage pe unele către beție, pe altele le inflamează cu lăcomie, pe alții în înalță în mândrie, pe alții îi distruge prin mânie, pe alții îi atăță prin invidie, pe alții îi împiedică prin înșelare.

Când diavolul ucide credincioșii prin ispite, el este ca un lup care risipește oile.

Nicio răvnă nu se aprinde în năimit împotriva acestor ispite, nicio iubire nu îl incită. El caută numai avantajele exterioare și neîncetat permite vătămarea sufletescă a oilor sale.

(Sfântul Grigorie cel Mare, *Patruzeci de omilii la Evanghelia 15*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 13) *Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi.*

Însă noi nu putem cunoaște cu adevărat dacă cineva este un păstor sau un năimit dacă nu avem ocazia să-l testăm. În timp de pace, chiar și un năimit stă frecvent în apărarea turmei sale ca un păstor adevărat. Iar când vine lupul, fiecare arată care sunt intențiile lui, dacă stă ca protector al turmei sale.

(Sfântul Grigorie cel Mare, *Patruzeci de omilii la Evanghelia 15.40*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 13) *Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi.*

Umanitatea fiind robită înclinației către păcat, a rățacit departe de iubirea către Dumnezeu. În acest fel noi am fost alungați de la stâna cea sfântă și dumnezeiască, adică de la împărăția raiului.

Fiind slăbiți de această nenorocire, noi am devenit pradă a doi lupi amari și nemiloși: adică, diavolul care a înșelat umanitatea în păcat, și moartea, care s-a născut din păcat. Dar când Hristos a fost vestit ca Păstorul cel Bun peste toți, în această luptă cu această pereche de fiare sălbatice și îngrozitoare, El și -a pus viața pentru noi. El a răbdat Crucea de dragul nostru, pentru ca prin moarte să poată distruge moartea. El a fost osândit de dragul nostru pentru ca să ne elibereze de

Program liturgic

◆ Duminică, 3 decembrie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

17:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Marți, 5 decembrie 2023

17:00 Slujba Vecerniei

◆ Miercuri, 6 decembrie 2023

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, la sărbătoarea Sf. Ierarh Nicolae

◆ Vineri, 8 decembrie 2023

17:00 Slujba Sf. Maslu

◆ Sâmbătă, 9 decembrie 2023

07:00 Utrenia și Liturghie, pomenirile pentru cei adormiți.

17:00 Slujba Vecerniei și Pomenirea specială pentru Pr. Cleopa și pentru duhovnicii noștri răposați.

Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc se face după amiaza, respectiv, seara, după Slujbă

la osândirea păcatului, distrugând tirania păcatului prin puterea credinței și pironind pe Cruce legătura care era asupra noastră (Col. 2, 14) precum este scris.

De asemenea, părintele păcatului obișnuia să ne pună pe noi ca niște oi în iad, dându-ne pe noi morții ca fiind păstorul nostru (Ps. 48, 15) conform spuselor din Psalmi. Dar adevăratul Păstor cel Bun a murit de dragul nostru, pentru ca El să ne ridice din întunecata fântână a morții și să ne pregătească să ne îmbrățișeze în cetele cerești și să ne dea nouă locaș în ceruri, împreună cu Tatăl, în locul yuzuinelor situate în adâncurile iadului ori prin văgăunile mării.

De aceea Iisus ne-a spus: *Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl a avut plăcerea să vă dea vouă împărăția* (Lc. 12, 32). (Sfântul Chiril al Alexandriei, *Comentariu la Evanghelia după Ioan 6.1.*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 13) *Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi.*

Presupunem că cineva a păcătuit – a păcătuit grav. El trebuie să fie alungat, excomunicat. Totuși, dacă este excomunicat, el va deveni un dușman și va complota să facă cât mai mult rău. Și așa, pentru o vreme, păstorul care caută ale sale și nu ale lui Hristos rămâne tăcut și nu respinge păcătoșul, pentru ca el să nu aibă de suferit de la atacurile aceluia și să piardă ceea ce caută – avantajele prieteniei umane. Dar priviți! Lupul a prins oia de gât, diavolul a ademenit pe credincios în adulter. Și totuși tu ești tăcut – tu nu oprești asta. Ca un năimit, ai văzut lupul venind și ai fugit. Poate tu răspunzi și spui: *Vezi, sunt aici, n-am fugit! Ba ai fugit pentru că ai tăcut; ai fost tăcut pentru că ți-a fost frică.*

(Fericitul Augustin, *Tratate la Evanghelia după Ioan 46.8.*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)

(In. 10, 13) *Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi.*

Lupul de asemenea vine asupra oilor oricând vreo persoană nedreaptă prigoneste smeriții credincioși. Cel care doar apare să fie păstor lasă oile și fuge pentru că îi este prea frică să țină piept violenței lupului căci îi este frică de pericolul pentru sine. El fuge nu plecând în alt loc, ci împiedicând mângaierea oilor. Cel care se ascunde pe sine în spatele tăcerii sale este cel care fuge. Cel plătit nu este aprins de niciun entuziasm de a lupta împotriva acestei nedreptăți. Singura rațiune pentru care plătitul fuge este pentru că el este plătit. O persoană care are grijă de oi, nu pentru că le iubeste, ci pentru că el caută câștig pământesc, nu poate să stea împotriva când oile sunt în primejdie. Pentru că el caută cinste, pentru că el se bucură de avantajele vremelnice, lui îi este frică să se lupte cu pericolul de frică de a-și pierde ceea ce iubeste atât de mult.

(Sfântul Grigorie cel Mare, *Patruzeci de omilii la Evanghelia 15*, traducere pentru Doxologia.ro de Iosif Agaton)